Людина флюгер. Так. Людина флюгер.
підвладний вітрові, а не собі.
Я знаю? Може, бог чуттями править.
чуттями править, може, дика товч
ще не оговтаних бажань людських.
А ти живеш навпомацки — і тільки.
Самопізнання — самозагасання.
Триматися у власному сідлі —
такі химери юності, що шкода
і часу і себе і бога — теж.
І вже. Вкипіла під ногами магма,
й стверділа товщ і магма почувань,
і прагнення стверділості — повтори.
…А змучений повторами, натрудиш
з'ятрілу душу. І нема тобі
рятунку: прохромити твердь змертвілу
І в море неспокійно увійти,
щоб борсатися і, немов вітрило
порожне, виповнитись шалом дня
і вже покореному, поріднитись
з безумством світу білого. Пливи
і погинай, заблукане човенце.
Як здумано життя чуттями править.
Зухвало як — цуратися душі
і навертати й повнитись. І вічно
летіти в сонмі самопочезань.